

LIGJ
Nr. 115/2012

**PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË KONVENTËN “PËR KONFLIKTET E
LIGJEVE NË LIDHJE ME FORMËN E DISPONIMEVE TESTAMENTARE”**

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 pika 1 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në konventën “Për konfliktet e ligjeve në lidhje me formën e disponimeve testamentare”, bërë në Hagë më 5 tetor 1961.

Neni 2

Në zbatim të nenit 10 të konventës, Republika e Shqipërisë nuk njeh disponimet e bëra verbalisht nga një shtetas shqiptar, i cili nuk posedon ndonjë shtetësi tjetër, me përjashtim të rrethanave të jashtëzakonshme.

Në zbatim të nenit 12 të konventës, Republika e Shqipërisë rezervon të drejtën e përjashtimit nga zbatimi i konventës të çdo dispozite testamentare, e cila, sipas legjislacionit shqiptar, nuk ka lidhje me çështje të së drejtës së trashëgimisë.

Neni 3

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Miratuar në datën 13.12.2012

Shpallur me dekretin nr.7873, datë 26.12.2012 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bujar Nishani

KONVENTA
PËR KONFLIKTET E LIGJEVE NË LIDHJE ME FORMËN E DISPONIMEVE TESTAMENTARE
(LIDHUR MË 5 TETOR 1961)

Shtetet nënshkruese të kësaj konvente,

Me dëshirën për të vendosur dispozita të përbashkëta për konfliktet e ligjit në lidhje me format e disponimeve testamentare,

kanë vendosur të lidhin një konventë për këtë qëllim dhe kanë rënë dakord për dispozitat e mëposhtme:

Neni 1

Një disponim testamentar është i vlefshëm në lidhje me formën, nëse forma e tij është në përputhje me ligjin e brendshëm:

a) të vendit ku trashëgimlënësi e ka bërë atë; ose
b) të vendit, të shtetësisë e të cilit ka pasur trashëgimlënësi në kohën kur ka bërë disponimin testamentar, ose në kohën e vdekjes së tij; ose
c) të vendit, në të cilin trashëgimlënësi ka pasur vendbanimin e tij ose në kohën kur ka bërë disponimin, ose në kohën e vdekjes së tij; ose
d) të vendit, në të cilin trashëgimlënësi ka pasur vendbanimin e tij të zakonshëm si në kohën kur ka bërë disponimin, ose në kohën e vdekjes së tij; ose
e) të vendit, ku ndodhet pasuria e paluajtshme e disponuar me testament.

Për qëllimet e kësaj konvente, nëse një ligj kombëtar përbëhet nga një sistem i paunifikuar, ligji që duhet të zbatohet përcaktohet nga rregullat në fuqi në atë sistem dhe në pamundësi të këtyre rregullave, nga lidhja më e afërt që trashëgimlënësi ka pasur me ndonjë prej ligjeve të ndryshme brenda atij sistemi.

Përcaktimi nëse trashëgimlënësi ka pasur ose jo vendbanimin e tij në një vend të caktuar, rregullohet nga ligji i këtij vendi.

Neni 2

Neni 1 do të zbatohet për disponimet testamentare që revokojnë një disponim të mëparshëm testamentar.

Revokimi do të jetë i vlefshëm për sa i përket formës, nëse është në përputhje me ndonjë prej ligjeve të përcaktuara në nenin 1, referuar të cilave, disponimi testamentar që është revokuar do të ishte i vlefshëm.

Neni 3

Kjo konventë nuk do të cenojë normat ligjore ekzistuese ose të ardhshme të shteteve kontraktuese, që njohim disponimet testamentare të bëra në përputhje me kërkesat formale të një ligji të ndryshëm nga një ligj i përmendur në nenet e sipërcituara.

Neni 4

Kjo konventë zbatohet edhe për formën e disponimeve testamentare të bëra nga dy ose më shumë persona në një dokument.

Neni 5

Për qëllimet e kësaj konvente, çdo dispozitë ligjore që kufizon format e lejuara të disponimeve testamentare, të cilat lidhen me moshën, shtetësinë ose rrethanave të tjera personale të trashëgimlënësit, do të vlerësohen si të lidhura me çështjet e formës. I njëjti rregull zbatohet për cilësitë që duhet të zotërohen nga dëshmitarët, të kërkuara për vlefshmërinë e një disponimi testamentar.

Neni 6

Zbatimi i rregullave të konflikteve të përcaktuara në këtë konventë nuk është i varur nga ndonjë kërkesë reciprociteti.

Konventa zbatohet edhe nëse shtetësia e personave të përfshirë apo ligj që duhet të zbatohet në bazë të neneve të mësipërme, nuk është ai i një shteti kontraktues.

Neni 7

Zbatimi i ndonjë prej ligjeve të deklaruara të zbatueshme nga kjo konventë mund të refuzohet vetëm nëse është haptazi në kundërshtim me “*ordre public*”.

Neni 8

Kjo konventë zbatohet në të gjitha rastet kur trashëgimlënësi vdes pas hyrjes së saj në fuqi.

Neni 9

Çdo shtet kontraktues mund të rezervojë të drejtën, në derogim të paragrafit të tretë të nenit 1, të përcaktojë në përputhje me *lex fori* vendin ku trashëgimlënësi ka pasur vendbanimin e tij.

Neni 10

Çdo shtet kontraktues mund të rezervojë të drejtën për të mos njohur disponimet testamentare të bëra verbalisht, me përjashtim të rrethanave të jashtëzakonshme, kur këto disponime janë bërë nga një prej shtetasve të tij, i cili që nuk ka shtetësi tjetër.

Neni 11

Çdo shtet kontraktues, referuar dispozitave të legjislacionit të brendshëm, mund të rezervojë të drejtën për të mos njohur, format e disponimeve testamentare të bëra jashtë shtetit kur plotësohen kushtet e mëposhtme:

- a) disponimi testamentar është i vlefshëm në formë vetëm për shkak vetëm të zbatimit të ligjit të vendit ku trashëgimlënësi ka bërë disponimin e tij;
- b) trashëgimlënësi ka pasur shtetësinë e shtetit që bën rezervën;
- c) trashëgimlënësi ka pasur vendbanimin në shtetin e lartpërmendur ose ka pasur aty vendbanimin e tij të zakonshëm; dhe
- d) trashëgimlënësi ka vdekur në një shtet të ndryshëm nga ai në të cilin kishte bërë disponimin e tij.

Kjo rezervë ka fuqi ligjore vetëm në lidhje me pasurinë e ndodhur në shtetin që bën rezervën.

Neni 12

Çdo shtet kontraktues mund të rezervojë të drejtën për të përjashtuar nga zbatimi i kësaj konvente çdo klauzolë testamentare, e cila sipas ligjit të tij, nuk ka lidhje me çështje të së drejtës së trashëgimisë.

Neni 13

Çdo shtet kontraktues mund të rezervojë të drejtën, në derogim të nenit 8, të zbatojë këtë konventë vetëm për testamentare të bëra pas hyrjes së saj në fuqi.

Neni 14

Kjo konventë është e hapur për nënshkrim nga shtetet e përfaqësuara në sesionin e nëntë të Konferencës së Hagës për të Drejtën Ndërkombëtare Private.

Ajo ratifikohet dhe instrumentet e ratifikimit depozitohen pranë Ministrisë së Punëve të Jashtme të Holandës.

Neni 15

Kjo konventë hyn në fuqi ditën e gjashtëdhjetë pas depozitimit të instrumentit të tretë të ratifikimit të përmendur në paragrafin e dytë të nenit 14.

Konventa hyn në fuqi për çdo shtet nënshkrues që e ratifikon atë në një kohë të mëpasshme, ditën

e gjashtëdhjetë pas depozitimit të instrumentit të saj të ratifikimit.

Neni 16

Çdo shtet që nuk është përfaqësuar në sesionin e nëntë të Konferencës së Hagës për të Drejtën Ndërkombëtare Private mund të aderojë në këtë konventë pasi të ketë hyrë në fuqi në përputhje me paragrafin e parë të nenit 15. Instrumenti i aderimit depozitohet pranë Ministrisë së Punëve të Jashtme të Holandës.

Konventa hyn në fuqi për një shtet që ka aderuar në të ditën e gjashtëdhjetë pas depozitimit të instrumentit të saj të aderimit.

Neni 17

Çdo shtet, në kohën e nënshkrimit, ratifikimit ose aderimit, mund të deklarojë se kjo konventë do të shtrihet në të gjitha territoret për marrëdhëniet ndërkombëtare të të cilave është përgjegjës ose në një, ose më shumë prej tyre. Kjo deklaratë hyn në fuqi datën e hyrjes në fuqi të konventës për shtetin përkatës.

Në çdo kohë më pas, Ministria e Punëve të Jashtme e Holandës njoftohet në lidhje me këto shtrirje.

Konventa hyn në fuqi për territoret e përmendura në këtë shtrirje, ditën e gjashtëdhjetë pas njoftimit të përmendur në paragrafin pararendës.

Neni 18

Çdo shtet, jo më vonë se momenti i ratifikimit ose aderimit të tij, mund të bëjë një ose më shumë nga rezervat e përmendura në nenet 9, 10, 11,12 dhe 13 të kësaj konvente. Nuk lejohet asnjë rezervë tjetër.

Në njoftimin e një shtrirjeje të konventës, në përputhje me nenin 17, çdo shtet kontraktues mund të bëjë një ose më shumë nga rezervat e lartpërmendura, me efektin e saj të kufizuar në të gjitha ose disa prej territoreve të përmendura në shtrirje.

Çdo shtet kontraktues mund të tërheqë në çdo kohë një rezervë që ka bërë. Kjo tërheqje i njoftohet Ministrisë së Punëve të Jashtme të Holandës.

Kjo rezervë pushon së qeni në fuqi ditën e gjashtëdhjetë pas njoftimit të përmendur në paragrafin pararendës.

Neni 19

Kjo konventë mbetet në fuqi për pesë vjet nga data e hyrjes së saj në fuqi në përputhje me paragrafin e parë të nenit 15, edhe për shtetet që e kanë ratifikuar ose kanë aderuar më pas në të.

Nëse nuk ka pasur një denoncim të tillë, ajo rishikohet në mënyrë të heshtur çdo pesë vjet.

Çdo denoncim i njoftohet Ministrisë së Punëve të Jashtme të Holandës të paktën gjashtë muaj para përfundimit të periudhës pesëvjeçare.

Ai mund të kufizohet në disa prej territoreve në të cilat zbatohet konventa.

Denoncimi ka fuqi vetëm në lidhje me shtetin që e ka njoftuar atë. Konventa mbetet në fuqi për shtetet e tjera kontraktuese.

Neni 20

Ministria e Punëve të Jashtme e Holandës i jep njoftim shteteve të përmendura në nenin 14 dhe shteteve që kanë aderuar në përputhje me nenin 16, për sa më poshtë:

- a) nënshkrimet dhe ratifikimet e përmendura në nenin 14;
- b) datën në të cilën kjo konventë hyn në fuqi, në përputhje me paragrafin e parë të nenit 15;
- c) aderimet e përmendura në nenin 16 dhe datën në të cilën ato hyjnë në fuqi;
- d) shtrirjet e përmendura në nenin 17 dhe datën në të cilën ato hyjnë në fuqi;
- e) rezervat dhe tërheqjet e përmendura në nenin 18;

f) denoncimet e përmendura në paragrafin e tretë të nenit 19.

Në dëshmi të kësaj, të nënshkruarit, duke qenë të autorizuar sipas rregullave, kanë nënshkruar këtë konventë.

Bërë në Hagë më 5 tetor 1961, në gjuhën angleze dhe frënge, ku teksti në gjuhën frënge ka përparësi midis dy teksteve, në një kopje të vetme, e cila depozitohet në arkivat e qeverisë së Holandës, dhe nga të cilat një kopje e vërtetuar i dërgohet me rugë diplomatike secilit prej shteteve të përfaqësuar në sesionin e nëntë të Konferencës së Hagës për të Drejtën Ndërkombëtare Private.